

Poliitikkojen dadaistinen sotatanssi

KUVAT

Put yourself in their place – Asetu heidän asemaansa
Hodhayfa Salih 20.7. saakka.
Galleria 3h+k, Itsenäisyydenkatu
47, Pori, avoinna ke–pe 12–18,
la–su 12–16.

● Jo toisen kerran vuoden sisällä huomaa arvioivani Bagdadin taideakatemiasta oppinsa saaneen kuvataiteilijan näyttelyä. Maanantaina Galleria 3h+k:ssa avautui Hodhayfa Salihin (s. 1976) näyttely ja viime syksynä samassa tilassa esittänyt **Muhaned Durubi** (s. 1979). Näyttelyitä yhdistävät mustanpuhuvat aiheet ja peilaukset 1900-luvun sotien ilmentymisiin länsimaissa taiteissa.

Taidokkaissa piirroksissa vääntelehtii silpoutuneita, karrelle palaneita kehoja. Ruumiit eivät makaa maassa, vaan ne on nostettu pystyyn, kuin veistoksiksi. Ele muuttaa kiertyneet asennot toiminnallisiksi.

Näyttää kuin hahmot loikkisivat, tanssisivat ja heiluttaisivat. Vartaloihin on istutettu tuttuja poliittisia päitä Trumpista Assadiin ja Sipilään. Heistä varsinkin Trump on seikkaillut kuvataiteilijoiden teoksissa niin Suomessa kuin maailmallakin jo kylläntymiseen asti. Toisaalta toki Trumpin hahmossa puhuttelee mielenliikkeiden lisäksi myös ulkonäön veistoksellinen outous.

JO 100 VUOTTA SITTEN dadaistit käyttivät fotomontaaasia kuvaamaan mielettömäksi äityneen maailman kaoottisuutta. Myös Hodhayfa Salih hyödyntää valokuvien ja piirrosten irvaillevaa yhdistelyä tehokkaasti. Poliittiset johtajat ja sodan uhrin sekoittuvat painajaisissa. Dadaistisen satumanvaraisuuden kivuliaissa kuvissa kuuluu myös absurdi nauru.

Lisäksi esillä on sarja Salihin sujuvakynäisiä karikatyripiirroksia. Kaiken kaikkiaan kokonaisuus sopii niin terävästi meneillään olevaan keskustelukimeraan, että Galleria 3h+k kannattaa lisätä SuomiAreena-vierailun reitille.

TUULI PENTTINEN-
LAMPISUO

MARKUS LUIRO/GALLERIA 3H+K

VEERA KORHONEN

PORIN kulttuurisäädön näyttely **Totuus Suomesta** sijaitsee Porin sillan kupeessa Pohjoisrannassa. Sadan taiteilijan A4-kokoiset teokset avaavat polkuja Suomen nykytilaan turhautuneille.

Sata tienviittaa tulevaisuuden Suomeen

KUVAT

Totuus Suomesta.
Porin kulttuurisäätö (Anna Jensen, Anni Venäläinen ja Elisa Suvanto).
Porin Pohjoisranta.

● Tapahtumaviikon ajaksi pystytetty puutalo hoitaa puhtoisena puistonkulmasa. Eräänlaisesta taidepyhästä voisi kai puhua, vaikka samalla Pohjoisrantaan nousseen rakennuksen arvelee totuuskien nimissä kätkevän sisälleen kontrastin; jotain kesäpäivän harmonian rikkovaa – liikaista, vaikeaselkoista ja sattutavaakin.

Tuhansien totuuskien Suomesta tänne on poimittu sadan taiteilijan näkemys – parjaavia, pohdiskelevia mutta myös ymmärtäviä sanoja ja kuvia satavuotiaasta Suomesta.

Porin kulttuurisäädön kokoama katselmus maahamme kytköksen omaavien taiteilijoiden Suomi-impresioista on alkuasetelmiltaan huippuunsa hiotun funktionaalinen aivan kuten näyttelytilana toimiva viileänvalkoinen laatikkokin: Annetaan formaatiksi laadukas paperiarkki, jolle teoksen tulee tallentua, kootaan kutsuttujen kuvista katalogi, joka myös teosluettelona toimii.

SATA PAPERIIN PUETTUA vaihtelmaa saa vaihtelevan tekniikan muodon erityyppisistä tekstiteoksista valokuviin, piirroksista pirstaleisen performatiivisiin ilmaisuihin, sarjakuvasta koodeihin ja karttakuviin.

Kliseisestä kuvastosta kiertetään ne pakolliset, muttei turhaan: Enemmän riemastusta kuin raivostusta herättävät jälleennäkeminen joulupukin, saunan, sisun ja suklaarasian kanssa. Niistä viimeisen taiturimaisesti kuvannut **Jouni Kujansuu** vastaa *Köyhän*

joulullaan yhdestä näyttelyn mieleenpainuvimmista töistä. Enemmän kuin esimerkiksi **Rodrigo Tellez** ja pissaava Pikkumyy.

TAITEILIJAT OVAT TEOKSIA tehdessään oleilleet joko asian maantieteellisessä ytimessä tai etäämmällä siitä. Kullakin on kuitenkin Suomeen liittyvä syynsä. Läsnä ovat värikkäistä tekijäjoukosta huolimatta elementeistä tunnistettavimmat: lumen valko, repeämät maisemassa, maassa ja ajatuksissa, Terra Finlandia – valtio kartapallon kuvitteellisessa keskipisteessä kuten **Eetu Henttonen** teoksessa, anteeksipyyntö saamelaisille, menneen Nokian glorifointi ja Euroopan tähdet Havis Amandan ympärillä. Kantaaottavaa ennen esitteistä, mutta myös sielun ja suolenruokaa, kännäystä ja perseilyä. Tuttua Suomi-kuvaa siis, mutta tiivistetymin tarjottuna.

”Sosiaalinen kylmyys on vaikeampi kestää kun ilmastoon kylmyys”, toteaa surullisen osuvasti puolestaan **Anna-Sofia Sysser**. Samaistumiselle satapäinen teoskarras tarjoakin tuhannen tarttumapintaa.

Päivänpolttavan pessimismin keskellä valkoisessa laatikossa tunnustellaan myös mahdollisuutta vaikuttaa valoisampaan Suomi-kuvaan **Matti Tanskanen** manifestissa tai puhekuplassa, jossa lukee: ”Jos me voitaisiin synnyttää tulevaisuus eikä olla menneen ahdistuneita kriitikoita?” Siinä puhuu **Jaakko Palasvuon** *Kyllästyminen Narkissos*.

Totuuskien sijaan voi valkoisen laatikon antina nähdä sata mahdollista tienviittaa avaamassa polkuja nykytilaan turhautuneiden tulevaisuuden Suomeen. Viitoitaako jokin niistä oman tiesi jatkoa?

KATI HELJAKKA